

Immers, daarmee kwam men in de kerk, daarmee kon men zich toonen. Die van een der telgen van den gouverneur van Ternate was bestikt met juweelen ter waarde van tienduizend gulden.

De weelde uitte zich niet het minst in de koetsen, de tuigen, livreien en harnachementen.

In de nalatenschap van J. P. Koen bevond zich mede, als onderdeel van zijn ruiters-equipement, „heele en halve laarzen, met gouden, in het vuur vergulde sporen”, zoomede „een prachtig schabrak, rijk met gouden franje omzet”, Doch later kwamen ten dezen bepalingen. Beneden den rang van kapitein der infanterie, of ritmeester der burger cavalerie, mocht niemand „geborduurd of met goude of zilvere passementen, point d'Espagne en kanten of franjes belegde chabrakken of holsterkappen op hare rijpaarden gebruyken, nog ook geen goud, zilver of verguld beslag, of zoodanige stijgbeugels aan haare zadels hebben.”

Koen had meerdere voorwerpen van waarde dan die gouden sporen, die met gouden franje omzette schabrak, toen hij tijdens het beleg van Batavia door „onzen grimmigen vyant den Mattaram” in het Kasteel kwam te overlijden. Hij liet ook een degen na met gouden gevest, rijk met edelgesteenten omzet, tot zelfs de schede. Voorts een speer of sponton van massief goud, de punt van blauwen lazuursteen; en een prachtig gouden halssieraad met vier medaillons en onderscheidene „bijhangsels”, met edelgesteenten bezet. Mede bevond zich onder den inventaris een „extra fraai en proper getimmerd klein model fregatschip”, dat echter later in het Kabinet van den Stadhouder Willem V overging.

De geduchte Capitan Mor schijnt tevens een penningkundige of een muntenverzamelaar te zijn geweest, te oordeelen naar de „zeven kistjes met differente Indische munten, zoo van zilver en goud als vele van tin, koper en zink, met de beschrijving.”

Van Indische munten althans is een aanzienlijk aantal bewaard gebleven, o. a. in het muntenkabinet van het Bataviaasch Genootschap. Op de reeds meermalen genoemde Koloniale Tentoonstelling te Amsterdam bevond zich eene zilveren gedachtenismedaille, geschonken door de O.-I. Compagnie aan E. J. de Hertog, en een doos met drie gouden penningen en een gouden plaat, de laatste een brief behelzende van den koning van Djambi aan den gouv.-generaal Jacob Mossel. In de dagen der O.-I. Comp. was dit gebruik van gedenkpenningen vrij wat meer in zwang dan tegenwoordig; zij werden aangemunt zoowel bij de benoeming eens landvoogds, gelijk bij v. Imhoff, als bij zijn overlijden, gelijk bij Speelman. Bij Valentijn is deze laatste afgebeeld, „schoone goude penningen, dewelke aan de eene zijde zijn wapen, en aan de andere zijde zijn naam, ampt, geboortedag en sterftijd aanwezen.”

Zilveren inktkokers, zilveren kwispeldooren kwamen mede veelvuldig voor.

De laatste, waarvan er te Batavia nog vier zijn, afkomstig van de Boedelkamer, werden ook wel: cuspedoor, suspendedoor of quispedoor genoemd. Zoo heet het in v. Hoven's *Lof der Tabak*: